

kolya kotov
bruises of those who side hustle as muses
9.-25.8.2024

*Eros, limb-loosening, whirls me about again,
that bittersweet, implacable creature.*
-Sappho

Sapfon alkuperäisessä fragmentissa Eros – kirjaimellisesti rakkaus ja halu – kuvataan nelinkontin ryömiväksi otukseksi, joka imee uhristaan kaiken voiman. Sapfoa kutsuttiin myös kymmenenneksi muusaksi, liittyen näin yhdeksän taiteen, kirjallisuuden ja tieteen jumalattaren joukkoon. Hän oli yksi ensimmäisistä kreikkalaisista runoilijoista, jotka hyödynsivät kirjoituksissaan lyyristä minää, kertoen runon tapahtumat yksittäisen kertojan näkökulmasta jumalien sijaan.

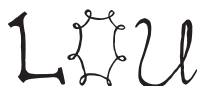
Joku – jos ei kirjoittaja itse – koee kaiken *tämän*

bruises of those who side hustle as muses on taiteilija kolya kotovin kirjoittaman runon viimeinen säe. Runo itsessään on lähtökohta, joka johdatteli tämän näyttelyn tekoprosessiin. Nyt gallerian seinälle ripustettu runo on tatuoitu harjoitusnahalle, joka jäljittelee ihmisiin tuntua ja vastaanottavuutta, ilman kipua ja verta.

Näyttelyn teokset liittyvät erottamattomasti taiteilijan omaan elämään. Niitä voisi luonnehtia autoteoreettisiksi: kotovin taiteellinen työ sijoittuu identiteetin, subjektiivisen ruumiillisuuden ja eletyn kokemuksen risteyskohtiin, ja jolla on vahva kytkös teoriaan, itsen ja maailman luomisen yrityksiin sekä spekulatiiviseen ajatteluun.

Tekstiilille printatussa omakuvassa on viittauksia erilaisiin voimiin, jotka jäsentävät ja muokkaavat ajatuksia sukupuolesta, elämellisyydestä ja näihin liitetyistä odotuksista ja rajoista. Veistoksessa tekoälyn avulla ohjelmoituilla moottoreilla liikkuvat raajamaiset muodot ovat tunnistamattomaksi manipuloituja kuvia taiteilijan ruumiinosista. Teokset sekä pirstovat esittämiään subjekteja että korostavat katkenneita merkitysketjuja, jotka ovat epäinhimillistäneet ja esineellistäneet trans- ja queer-ruumiita, kuten myös muunlajisia eläimiä.

“Kun kirjoitan ‘ruumis’, en näe mitään erityistä. Kirjoittaessani ‘minun ruumiistani’ sukellan elettyyn kokemukseen, yksilölliseen: Näen arvet, epämuodostumat, värimuutokset, vauriot, menetykset sekä sen, mikä miellyttää minua”, Adrienne Rich kirjoittaa. Toisin kuin omaelämäkerrallisissa teoksissa, joissa keskitytään näennäisesti ainutlaatuisiin kokemuksiin ja tuntemuksiin, autoteoreettisissa yrityksissä kirjoittaja asettaa itsensä syvästi kietoutuneena toisiin elettyihin elämiin, historioihin ja jaettuun sortoon – juuri erityisyyksiensä kautta.

we-fri 14-18
sat-sun 12-16

Vaasankatu 15
00500 Helsinki

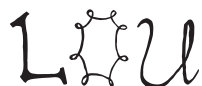
lou.gallery

Kenellä on etuoikeus olla kehossa, jolla on menneisyys, subjektius ja autonomia? Ruumis, joka työntää, vääntää, heiluu, vetää, taipuu, pyörii, kyykistyy, puskee, heittää – kyborgi, koneolento, eläin, ihminen, teknologia, toinen.

Eros voi olla olemassa, koska tietyt rajat ovat; katseiden, sanojen ja ajan välillä, ja lopulta "lihan ja itsen raja sinun ja minun välillä", kirjoittaa Anne Carson. Juuri sillä hetkellä, kun sen rajan haluaisi ylittää, siitä tulee vääjäämätön realiteetti.

Lähteet:
Sapfo, fragmentti 130. Käännös Sarah Nooter
Anne Carson: Eros the Bittersweet (1986)
Adrienne Rich: Notes towards a Politics of Location (1984)

Helsinkiläinen taiteilija **kolya kotov** luo teoksillaan intiimejä ja ajatuksia herättäviä kertomuksia. Hänen taiteellinen työnsä on syvästi omaelämäkerrallista, tutkien etenkin queer-identiteetin ja henkilökohtaisen muutoksen teemoja. kotov työskentelee pääasiassa tekstiilin, valokuvan ja kineettisten objektien parissa. Työllään hän haastaa tavanomaisia käsityksiä todellisuudesta ja identiteetistä. kotov on opiskellut vaatesuunnittelua Moskovan muotoiluinstituutissa ja valmistunut kuvataiteen maisteriksi Kuvataideakatemiasta.

we-fri 14-18
sat-sun 12-16

Vaasankatu 15
00500 Helsinki

lou.gallery